

ΚΛΕΙΣΑΝ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ;

Έχθές, έβαλα μία έλληνική ταινία νά δῶ· τίτλος της ;
«Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ». Βλέποντας αυτό τό στιγμιότυπο
 (κάντε «κλίκ» έδῶ : <https://www.youtube.com/watch?v=TJaTRGXgurE>
Κλεισαν οι δρομοι - Γιαννης Πουλοπουλος)

ένθυμήθηκα τόν γέροντα άγιο μας, τόν άγιο Παΐσιο, αλλά και
 τόν ήρωικό άγιο έπίσκοπο μας τόν Αύγουστίνο Καντιώτη. **Τί
 έλεγε λοιπόν ό άγιος τοῡ Θεοῡ;** ό γέροντας άγιος Παΐσιος ;
 έλεγε και μās δίδαξε πῶς νά μετατρέπουμε τόν λογισμό μας
 πρός πνευματική ωφέλεια μας. **Έτσι λοιπόν και έγώ, άρχισε ό
 λογισμός μου νά φέρεται σάν λογισμικό υπολογιστή.**

Τά λόγια τοῡ γέροντα μπήκαν έδῶ σέ πρακτική έφαρμογή,
 κατάλαβα ότι μπορούμε νά τά εφαρμόζουμε, άκόμα και στίς
 μικρές εκείνες ῶρες άναψυχής μας, όπως είναι όταν
 παρακολουθούμε μία παλιά έλληνική ταινία κινηματογράφου,
 ή όταν άκούμε τούς στίχους από κάποιο λαϊκό τραγούδι.

Τό τραγούδι (**ΚΛΕΙΣΑΝ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ** <https://www.youtube.com/watch?v=TJaTRGXgurE>)
 τοῡ τραγουδοποιοῡ στήν ταινία: «Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ»
 έκίνησαν πρός «δραπέτευσιν» τόν λογισμό μου , έγινα και έγώ
 ένας νοητός δραπέτης, όμως δραπέτης σέ μία άλλη
 πνευματική κατάσταση.

Αυτή τήν μετατροπήν τοῡ λογισμού μου, τά λόγια τοῡ άγιου
 (κυρίως εκεί ποῡ έλεγε: . . . **«και έβλεπα νά σκοτώνονται
 άνελέητα μικρά παιδιά και γεροντάκια»** εκεί σκεφτόμουν τά

σύγχρονα σφαγεῖα μας, ἐν καιρὸ «εἰρήνης», τίς ἐκτρώσεις ἀπὸ τοὺς γιατρούς, τὰ γεροντάκια νὰ πεθαίνουν ἀπὸ τίς ἀρρώστειες ποῦ ἔχουν ἀφετηρία τίς στεναχώριες τους, ποῦ τοὺς προκαλοῦν πιὸ γρήγορα τίς ἀσθένειες τους, ὅπως καρκίνο, κλπ.

Η ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΙ ΕΝΝΟΙΩΝ ΣΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ : « ΚΛΕΙΣΑΝ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ » .

Κλείσαν οἱ δρόμοι, γιὰ νὰ βρεῖ ὁ Ἕλληνας τό δίκιο του; νὰ βρεῖ τὸν δρόμο ποῦ τὸν αποπροσανατόλισαν; Ὅχι, μπορεῖ ἡ Ἑλλάς νὰ βρίσκεται σήμερα στό σκότος, στήν σκοτοδίνη τῆς ἁμαρτίας, ποῦ κάποιοι νοσηροὶ ἐγκέφαλοι σχεδίασαν, σχεδίασαν ὑπομονετικά γιὰ ὀλόκληρες δεκαετίες, καί ἑκατονταετίες, καί μᾶς πέταξαν μέσ' τίς παγίδες, καί σήμερα ἀγκομαχοῦμε σάν πληγωμένα θεριά, ἀλλὰ τό προζύμι ὑπάρχει γιὰ νὰ ζυμωθῇ ὀλόκληρη ἡ ἑλληνική κοινωνία μας. Σήμερα λοιπόν ἔχουμε δυστυχῶς τὰ μνημόνια, τίς αὐτοκτονίες, τοὺς χωρισμούς γονέων, τίς ψυχασθένειες, τὰ παιδιά ὀρφανά μέ νεκροζώντανους γονεῖς ἄ πόνος, ἀσθένειες, καί τόσα πολλά κακά, ἀλλά ὁ φιλότιμος Ἕλληνας καί ἡ Ἑλληνίδα (τό προζύμι) θά βρεῖ ξανά τὸν δρόμο του. Δρόμοι βροχεροὶ, δρόμοι μέ ἀστραπές καί κεραυνούς ἢ ζωή, φωτιές στοὺς δρόμους μας νὰ πέφτουν σάν βόμβες στά χαρακώματα ἑνός ἀόρατου πολέμου, ἀόρατου ἀλλά ὑπαρκτοῦ καί καθημερινοῦ. Ἀργήσαμε, ἄργησαν ὅλες οἱ γενιές μας νὰ μετανοήσουν, ἄργησαν, καί μᾶς ἔπιασε ἡ ἁμαρτωλή νύχτα, καί μετὰ τό πιὸ πολύ σκοτάδι, γιὰτί

τό μεγαλύτερο σκοτάδι είναι πρίν ξημερώσει. Κάποιοι θά χαθοῦν, θά χαθοῦν μέσ' τῆς νύχτας τήν καταιγίδα, ἀλλά ὅπως ἔλεγε καί ὁ γέροντας Ἅγιος Παῖσιος, μετά τήν δαιμονική μπόρα θά ἔρθει ἡ Θεϊκή Λιακάδα. Αὐτό μᾶς τό ἐγγυᾶται ἡ πίστη μας, ἡ πίστη στήν ὀρθοδοξία μας. Αὐτό μᾶς τό ἐγγυᾶται ἴδιος ὁ Θεός Χριστός, ὅταν ξανά ἐπιστρέψουμε κοντά του. Τά παιδιά μας, τό μέλλον τῆς χώρας μας, τό μέλλον τοῦ ἔθνους μας, αὐτές οἱ ψυχές εὐρισκόμενα μέσα εἰς τά σχολεῖα-ἀναμορφωτήρια μας, παραμορφώθηκαν. Ἀκριβῶς, παραμορφώθηκαν, διότι δέν εἶχαμε παιδεῖα ποῦ ὀδηγεῖ στό μονοπάτι τοῦ Χριστοῦ μας. Τά παιδιά μας ἐπῆραν τίς μεγάλες λεωφόρους, ἐκεῖ ποῦ ὀδηγοῦν στίς ξέφρενες ταχύτητες, καί μετά, καί μετά (λέγω), δέν εἶναι λίγες οἱ φορές, ποῦ γινόμεθα μάρτυρες τῶν τραγωδιῶν τους, τῶν τραγωδιῶν τῶν παιδιῶν μας, καί τῶν γονέων. **Καί μετά τά σχολεῖα-ἀναμορφωτήρια μας; τί; καί μετά ἀπό τά σχολεῖα καί τά πανεπιστήμια μας; τί;**

Θά σᾶς πῶ λοιπόν ἐδῶ τί καταφέραμε· καταφέραμε μετά τά σχολεῖα ἀναμορφωτήρια μας, μετά τά σχολεῖα, τά πανεπιστήμια μας, ἐκεῖ ποῦ ξημερώνει τό λυκόφως ὅσων σπεύραμε, καί τώρα ἐκεῖνα εἶναι ποῦ θά θερίσουμε. Ἡ ζωή τῶν παιδιῶν μας μετά τήν ἀποφοίτηση των ἀπό τά Λύκεια (τῶν λύκων ἀναμορφωτῶν μας) καί τῶν λυκειαρχῶν ἀρχῶν τῶν πανεπιστημίων μας, ἀποφοίτηση ὅπου συμβῆ χωρίς τόν Θεό μέσα τους, θά μετατρέψει τό ὄνειρο τῶν παιδιῶν μας σέ μία οὐτοπία, νά ξεχυθοῦν ἀλλόφρονες οἱ νέοι μας, ὡς νέοι λύκοι

για να κατασπαράξουν τά νέα θύματα τους : τόν απρόσεκτο λαό που άφέθηκε χωρίς την προστασία του Θεού. Αυτή ή επέλαση των όσων «μορφωμένων» «παραμορφωμένων μας θά είναι μία απόδραση από τά αναμορφωτήρια-φυλακές μας, ομοίως με τις σχολές εγκλήματος, δηλαδή τις φυλακές από κοινωνίες που διώξαν από μέσα τους την πίστη και την ελπίδα προς τον Θεό.

Ένα τέτοιο παιδί ήταν και ο πρωθυπουργός μας, ο Αλέξης . Από τά σχολειά μας αποφοίτησε και αυτός, από τά σχολεία που δέν δίδαξαν, ούτε προσέφεραν παιδεία ορθόδοξη χριστιανική. Από τά μεικτά σχολεία μας, διότι δική του μαρτυρία ζωής είναι, όταν μαθαίνουμε ότι ξεσήκωνε τους μαθητές και τις μαθήτριες για κατοχή και καταλήψεις, για τον πόλεμο κατά της εύσεβους ποδιᾶς των μαθητριῶν μας, για την άναρχη πολιτικοποίηση που ἔφερε τότες στά μαθητικά θρανία ο «ἐπαναστάτης» Ανδρέας Παπανδρέου, και ὅλοι οί μεταρρυθμιστές τῆς αντιπολίτευσης (πολιτικά κόμματα). Αλέξηδες δραπέτες τελικά καταφέραμε ὡς κοινωνία να ἀναπαράγουμε. Απόφοιτος αναμορφωτηρίου και ἐκεῖνος (ὁ σημερινός μας πρωθυπουργός), και ἡ εἴσοδος του στην ἑλληνική κοινωνία, στην πολιτική, ἦταν μία πράξη απόδρασης, απόδραση από μή πραγματικά ἐλεύθερες παιδαγωγικές ἐστίες, ἀλλά από σκλαβωμένες ἐστίες, από ἀληθινές φυλακές, καθώς ὁ Χριστός προσφέρει μόνον τήν ἀληθινή ἐλευθερία, και ὄχι ὅταν προστρέχουμε στά ἔργα του σκότους, τον διάβολο. Συνέβη

ὅτι καί μέ τό σωφρονιστικό μας σύστημα, ποῦ οἱ περισσότεροι φυλακιζόμενοι ἀποφοιτοῦν ἀπό τίς φυλακές γινόμενοι ὡς ἀκόμα χειρότεροι ἐγκληματίες. Ὁ σημερινός πρωθυπουργός μᾶς ἀντιπροσωπεύει λοιπόν, εἶναι ἓνα καθρέφτισμα μας, στό τί κάναμε ὡς κοινωνία. Θά τόν πιάσουμε ἀμολητό τώρα κάποτε ; ἀργήσαμε· θά τόν πιάσει ἄραγε τό φιλότιμο , θά τόν

συνεφέρουν μήπως οἱ συνεχιζόμενες τραγωδίες στήν χώρα μας; νά σταματήσει νά ὑπογράφει ἀντιχριστιανικούς νόμους ; ἢ τελικά θά χαθεῖ καί αὐτός , ὅπως καί τόσοι ἄλλοι, ἀπό κάποια πολιτικά μαχαιρώματα, ποῦ ὡς συμμορίες (βλέπε: σήμερα τά πολιτικά κόμματα) ξεχύνονται ὡς πειρατές γιά τήν ἐξουσία, γιά νέα ἐπαναλαμβανόμενα αἱματοκυλίσματα τοῦ ἀπρόσεχτου λαοῦ μας. Διότι , στά σχολειά μας καί τά πανεπιστήμια μας, ἐκεῖ μέσα, ὅπου διδάχθηκαν οἱ σπουδαστές μας μαθήματα χωρίς τό ἀληθινό νόημα τῶν παθημάτων μας (δηλαδή ἡ ἱστορία τῶν ἐπαναλαμβανόμενων παθημάτων μας χωρίς τήν πρέπουσα μετάνοια) καί ἐπιστῆμες χωρίς τόν Θεό, κακία καί πανουργία ἔγινε στά χέρια τῶν παιδιῶν μας,

φονικά ἐργαλεῖα, μαχαίρια φονικά , ὅπως στούς ἰατρούς μας, ναί, ἐκεῖνοι ποῦ κάμουν τίς ἐκτροώσεις, καί σφαγιάζονται οἱ μικροί μας ἀπόγονοι πρίν προλάβουν νά γνωρίσουν τήν ζωή στόν κόσμο. Ἀργήσαμε, λοιπόν, ἀλλά τήν ζωή , θαρρῶ , ἀκόμα τήν προλαβαίνουμε. Ἡ μετάνοια μᾶς περιμένει, ἐκεῖ μέσα στό ἐκκλησάκι τοῦ χωριοῦ, καί τούς ναούς-θάσεις στίς τιμεντουπόλεις μας, ἐκεῖ, ναί ! μᾶς περιμένει τό τίμιο ράσο, ὁ Σταυρός, καί τό πετραχήλι τοῦ ἱερέα μας, ἕτοιμος νά μᾶς

ξεπλύνει από τις βαριές αμαρτίες μας, αρκεί μέ ειλικρίνεια νά μετανοήσουμε, γιά νά εξαλείψη τό βαθύ πόνο τῆς πληγῆς μας, νά φωτίσει καί νά διώξει μακριά τό σκοτάδι μας. Βαθύς εἶναι ὁ πόνος τῆς πληγῆς, βαθύ καί τό σκοτάδι (ὅπως λέει καί τό τραγούδι <https://www.youtube.com/watch?v=TJaTRGXgurE>), γιατί ἄργησε ἡ σωτήρια μετάνοια μας, καί μᾶς ἔπιασε ἡ νύχτα τῆς ἀμαρτίας, ὅμως, ὅλα αὐτά στό χέρι μας εἶναι νά γίνουν παρελθόν. Οἱ δρόμοι κλείσαν, ποῖος θά μᾶς τούς ξανοίξει τώρα ; ΜΟΝΟ Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ , γιά νά συγκινηθῇ καί ὁ ΘΕΟΣ ΜΑΣ , ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΣ ΒΟΗΘΗΣΗ.

ΤΕΛΟΣ ΑΝΑΔΙΑΣΚΕΥΗΣ ΕΡΓΟΥ

(τῶν στίχων τοῦ τραγουδιοῦ)

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣΑΝ :

- Η ΑΓΑΠΗ ΠΟΥ ΑΡΓΗΣΕ ΝΑ ΡΘΕΙ = ΩΣ Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ.

- ΑΛΕΞΗΣ= ΩΣ Ο ΚΑΘΕ «ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ» ΠΟΥ ΞΕΣΑΛΩΝΕΙ ΚΑΙ ΔΡΑΠΕΤΕΥΕΙ ΑΠΟ ΤΟ»ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ» ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΡΕΛΟΚΟΜΕΙΟ: ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΣ (κλείνουν οἱ δρόμοι ἀπό βανδαλισμούς, ἀστυνομίας ὁδοφράγματα καί ἀπαγορεύσεις, καίνε τίς πόλεις, ἐν ἀπουσία ὀργάνων τῆς τάξης. κλπ).

-ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ο ΚΑΛΟΣ ΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΑΣ.

(Ἡ συνέχεια στήν ἐπόμενη σελίδα (7) μέ τά λόγια τοῦ ἁγίου.)

Άγιος γέροντας Παΐσιος.

Πρίν αρκετά χρόνια κατέβηκα στην Αθήνα για κάποια δουλειά και φιλοξενήθηκα στο σπίτι ενός αδελφού χριστιανού. Τό σπίτι του ήταν κοντά σ' έναν κεντρικό δρόμο με αποτέλεσμα να έχει πολλή φασαρία. Τό βράδυ μου είπε αυτός ο αδελφός ότι από την πολλή φασαρία δέν μπορούσε τίς νύχτες να κλείσει μάτι, με αποτέλεσμα να έχουν σπάσει τά νεύρα του και να αναγκάζεται να παίρνει χάπια ήρεμιστικά. Αφού φάγαμε, μου έδωσαν ένα δωμάτιο, για να πάω να ξεκουραστώ και δείχνοντας το, μου είπε: *-Γέροντα, έδω είναι τό δωμάτιο, αλλά δέν ξέρω αν θά κλείσω μάτι μ' αυτή την φασαρία των αυτοκινήτων, πού ακούγεται από τό δρόμο.*

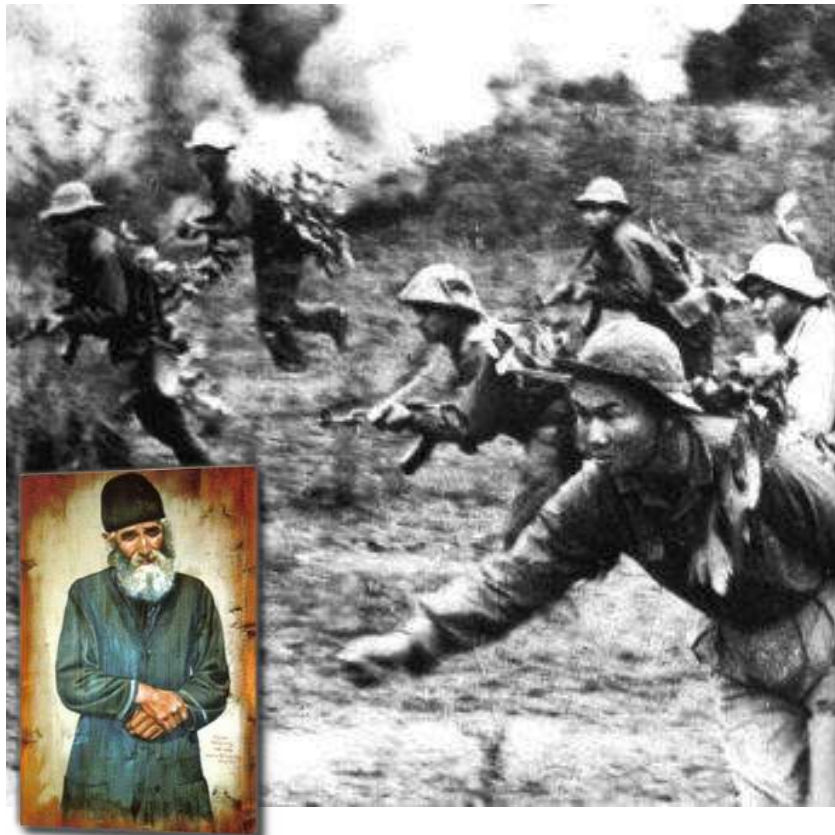
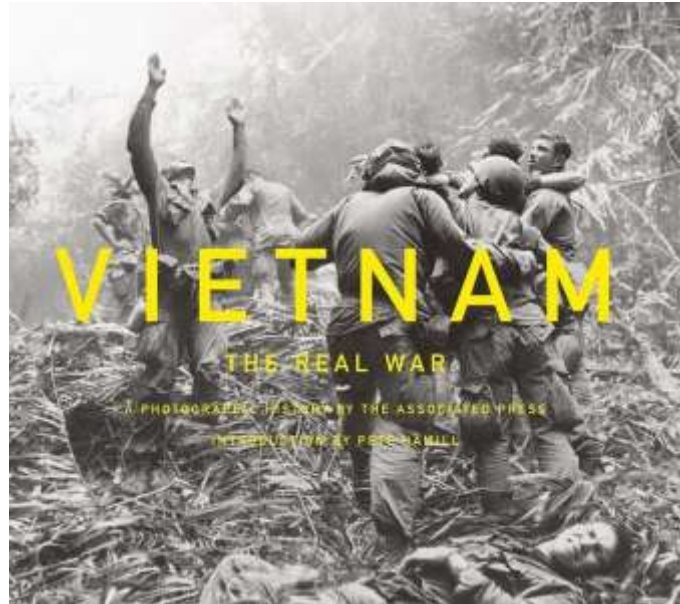
Αφού πέρασε ή νύχτα και βγήκα από τό δωμάτιο μου, μέ ρωτᾶ:

- Γέροντα, δέν έκλεισα μάτι, από την φασαρία, έσείς τί κάνατε;
Τότε του είπα;

- Ποτέ, οὔτε στο Όρος, δέν κοιμήθηκα τόσο καλά και τόσο πολύ.

- Γέροντα, μου είπε, πώς είναι δυνατόν να γίνεται αυτό; Τότε του διηγήθηκα τό τί μου συνέβη από την στιγμή που μπήκα στο δωμάτιο. (Εκείνον τόν καιρό ήταν σε εξέλιξη ο πόλεμος στο Βιετνάμ και καθημερινά ακούγαμε δυσάρεστα νέα από τόν εκεί πόλεμο, και έγώ έκανα προσευχή, για να βοηθήσει ο Θεός).

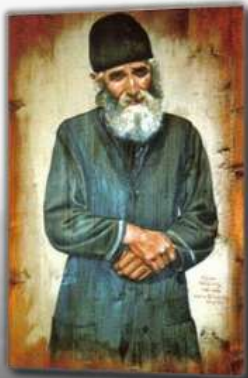
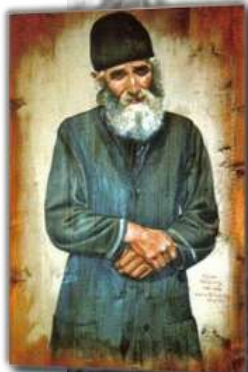
– Όταν μπήκα στο δωμάτιο, πήγα και γονάτισα μπροστά στο κρεβάτι. Τά χέρια μου και τό κεφάλι μου τά είχα άκουμπισμένα έπάνω στο κρεβάτι, κι άρχισα νά εύχομαι γι' αυτούς πού πολεμοϋν και σκοτώνονται στο Βιετνάμ. Από κάτω

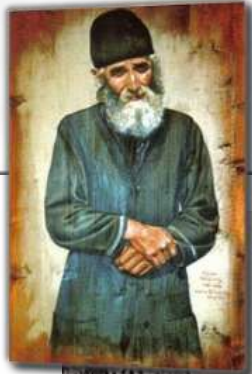
ἀκουγόταν ἡ φασαρία τῶν αὐτοκινήτων, ἐγὼ ὅμως, ἐπειδὴ ὁ νοῦς μου ἦταν στό Βιετνάμ, μετέτρεπα μέ τήν φαντασία μου τόν ἦχο τῶν αὐτοκινήτων καί φανταζόμουν τά ἄρματα μάχης, τό θόρυβο πού κάνουν, ὅταν περνοῦν, φανταζόμουν πὼς ἐκεῖ κάτω σκορποῦν τόν θάνατο, γκρεμίζουν σπίτια κ.λ.π.

© Gunduz Agayev/ Facevook

Από κάτω από τόν δρόμο πότε-πότε περνούσε κάποιος μοτοσυκλετιστής μέ μηχανή πολλῶν κυβικῶν, πού ἔκανε ὑπερβολικά δυνατό θόρυβο, μέ ἀποτέλεσμα νά τρίζουν τά παράθυρα. Ἀμέσως φανταζόμουν τά ἀεροπλάνα, πού πετοῦσαν στό Βιετνάμ καί βομβάρδιζαν καί ἔβλεπα νά σκοτώνονται ἀνελέητα μικρά παιδιά καί γεροντάκια.

Μέ εἶχε πιάσει ἕνα γλυκό παράπονο κι ἔκλαιγα γιά τήν ὅλη ἐκεῖ κατάσταση κι ἐλεεινολογοῦσα τόν ἑαυτό μου, πού ἤμουν σέ ὠραῖο δωμάτιο μέ ὠραία στρωμένο κρεβάτι, πού εἶχα φάει καλά καί γενικά δέν εἶχα κανένα πρόβλημα. Καί ἐνῶ ἔκλαιγα γι' αὐτά, καί εἶχα μιά πολύ μεγάλη πνευματική ἠρεμία, μέ πῆρε ὁ ὕπνος γονατιστό καί κοιμήθηκα ἐκεῖ τήν νύχτα, χωρίς νά διακοπῇ καθόλου ὁ ὕπνος μου. «Ἔτσι, λοιπόν, ἐπειδή ὁ λογισμός μου ἦταν σ' αὐτούς πού ὑπέφεραν στό Βιετνάμ, δέν μέ πείραζε ἡ φασαρία τῶν αὐτοκινήτων».

«Ἔτσι νά κάνεις καί σύ: Νά βάλλεις μέ τόν λογισμό σου ὅτι ἐνῶ ἔξω γίνεται πόλεμος καί ἐνῶ ὅλοι σκοτώνονται, οἱ περιουσίες τους καταστρέφονται, τά σπίτια τους γκρεμίζονται ἢ πεθαίνουν ἀπό τήν πείνα, ἐσένα σ' ἔχουν σ' ἕνα πολυτελέστατο σπίτι, τρῶς, πίνεις, σέ πληρώνουν, δέν κινδυνεύεις, μόνο ἀκοῦς τόν θόρυβο αὐτῶν πού πολεμοῦν καί μ' αὐτό τόν τρόπο σου δίνεται αἰτία νά δοξολογεῖς τόν Θεό καί ὄχι νά ἀναγκάζεσαι νά παίρνεις χάπια ἠρεμιστικά»
ἡ λύση εἶναι μία: «ὁ καλός λογισμός».

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ: Ο ΓΕΡΩΝ ΠΑΪΣΙΟΣ Γερομ. Χριστοδούλου, Ἀγιορείτου
Ι.Γυν.Ήσυχ. Παναγία ἡ Φοβερὰ Προστασία-Χαλκιδική.
